

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1491/2016
19.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Минића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 603/2015 од 04.07.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 408/16 од 11.10.2016. године, у седници већа одржаној 19.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 603/2015 од 04.07.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 408/16 од 11.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 603/2015 од 04.07.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју казну је окривљени дужан да плати суду у року од месец дана по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд новчану казну, уколико је окривљени не плати у одређеном року, извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Истом пресудом окривљени АА је обавезан да плати: суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, и на име трошкова кривичног поступка износ од 17.387,05 динара, Основном јавном тужиоцу у Лесковцу на име трошкова кривичног поступка износ од 7.321,73 динара и оштећеном ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 24.375,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу у смислу члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 408/16 од 11.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Минић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде „материјалних и процесно

правних законских правила“, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да суд није утврдио тачно време, место и начин извршења предметног кривичног дела, односно механизам настанка телесних повреда оштећеног због чега је било неопходно одредити додатно вештачење (супервештачење) на околност механизма настанка телесних повреда оштећеног, односно обавити реконструкцију предметног догађаја, што је бранилац окривљеног предлагао у току поступка а ови доказни предлози одбране су одбијени као неосновани од стране првостепеног суда чиме је окривљеном онемогућено да изнесе своју одбрану. Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву наводи и то да су искази сведока ВВ и ГГ, које је суд прихватио као веродостојне, контрадикторни и лажни у погледу чињеница и околности таксативно наведених у захтеву, а да са друге стране није уважен исказ сведока малолетног ДД, иако је овај исказ најлогичнији, те указује да из утврђеног чињеничног стања не произлази да је окривљени поступао са директним умишљајем, због чега је, према наводима захтева, у првостепеном поступку повређено начело презумпције невиности.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева цени одбрану окривљеног и изведене доказе и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу времена, места и начина извршења инкриминисаних радњи, односно механизма настанка телесних повреда оштећеног као и постојање субјективног обележја предметног кривичног дела код окривљеног на који начин правноснажну пресуду оспорава због оцене изведених доказа и истом утврђеног чињеничног стања.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче да је на штету окривљеног повређена претпоставка невиности чиме се указује на повреду одредбе члана 3. ЗКП; да суд није прихватио доказне предлоге одбране да се обави реконструкција предметног догађаја и допунско вештачење, те се на овај начин указује на повреду члана 395. ЗКП, као и да је изречена кривична санкција неправична јер је окривљени лице које се налази у тешкој материјалној ситуацији, којим наводима бранилац окривљеног истиче да суд није правилно изрекао кривичну санкцију, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања и тиме правноснажну пресуду побија због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди као ни због напред истакнутих повреда одредаба процесног закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да је побијаним правноснажним пресудама повређено и право на правично суђење прописано одредбом члана 32. Устава Републике Србије, односно одредбом члана 6. Европске конвенције о заштити основних људских права и слобода, због погрешне оцене доказа и неприхватања доказних предлога одбране.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да се у захтеву у односу на повреду људског права окривљеног (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП), не истиче да је та повреда утврђена одлуком Уставног суда и Европског суда за људска права, нити је таква одлука приложена уз захтев, то захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у односу на наведену повреду нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић